

- se ei ole riittävällä tavalla täyttänyt velvollisuuttaan varmistaa, että niihin, jotka rikkovat ajoverkkojen aluksella säilyttämistä ja käyttöä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä, kohdistetaan asianmukaisia toimenpiteitä erityisesti siten, että näille henkilöille määrätään rangaistus-seuraamuksia, joilla on ehkäisevä vaikutus
- Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Siitä lähtien kun yli 2,5 km pituisten ajoverkkojen aluksella säilyttämistä ja käyttöä koskeva kielto tuli voimaan 1992, ja vuodesta 2001 lukien, jolloin kaiken pituisten ajoverkkojen käyttö kiellettiin, Italian kalastuslaivasto on järjestelmällisesti ja erittäin laajasti rikkonut kieltoa.
2. Komission mukaan tilanteen laajuus ja vakavuus johtuu suoraan siitä, että tämän kiellon noudattamista valvova Italian järjestelmä on tehoton ja siitä, että Italian lainsäädännössä kiellon rikkomisesta määrätty rangaistus-seuraamus ovat riittämättömiä.
3. Komissio huomauttaa tässä yhteydessä, että ajoverkkojen käyttöä valvovat useat keskenään kilpailevat järjestöt, joiden muut tehtävät saavat tähän valvontaan nähden etusijan. Valvontaa ei myöskään ole asianmukaisesti koordinoitu. Henkilöstöresurssien, ajan ja tarpeellisten keinojen puute estävät tehokkaan valvonnan toteuttamisen.
4. Ajoverkkojen käytön valvonnan osalta puuttuvat myös riittävä strateginen ohjelmointi ja suunnittelu. Komissio huomauttaa, että valvonta tulisi ohjelmoida huolellisesti erityisten riskitekijöiden perusteella, ja se tulisi toteuttaa kattavan, integroidun ja rationaalisen strategian avulla. Tiettyihin vuoden ajanjaksoihin, tiettyihin alueisiin ja valvontapisteesiin tulisi lisäksi keskittyä enemmän. Tällä hetkellä Italian viranomaiset eivät ole toteuttaneet mitään näistä.
5. Ajoverkkojen käytön valvonnasta vastaavat viranomaiset eivät saa käyttöönsä tietoja asetuksen N:o 2847/93 3 artiklan mukaisen satelliittipaikantamisjärjestelmän avulla kerättyjä tietoja kalastus-alusten sijainnista. Komission tekemän tutkimuksen perusteella on ilmeistä, että on edelleen suuri määrä kalastusaluksia, joita ei ole varustettu satelliittipaikantamisjärjestelmän asianmukaisen toiminnan edellyttämällä satelliitti-seurantalaitteilla. Siltä osin kuin kysymys on tietojen keräämisestä, asetuksessa N:o 2847/93 edellytettyjä aluspäiväkirjojen sekä purkamis- ja myynti-ilmoitusten saattamista tietokoneille ja, *a fortiori*, näiden tietojen ristiinanalysointia satelliittipaikantamisjärjestelmän avulla kerättyjen tietojen kanssa ei vielä ole läheskään kokonaan toteutettu.
6. Italian viranomaisten suorittama ajoverkkojen käytön valvonta on täysin epätydyttävää, eikä tapa, jolla kyseiset viranomaiset yrittävät estää ajoverkkojen aluksella säilyttämistä sekä näiden verkkojen käyttöä, ole yhtään tehokkaampi.
7. Komissio huomauttaa tässä yhteydessä ensiksikin, että vastoin asetuksen N:o 3094/86 ⁽¹⁾ 9 a artiklaa ja niitä säännöksiä, joilla kyseistä säännöstä on myöhemmin muutettu ja laajennettu, rangaistus-seuraamuksia koskevassa Italian voimassaolevassa lainsäädännössä kielletään pääasiallisesti ainoastaan ajoverkkojen käyttö tai käytön yritys, mutta ei pelkästään niiden aluksella säilyttämistä.
8. Toiseksi kun ajoverkkojen käyttökiellon rikkominen tosiasissa todetaan, paikalliset valvontaviranomaiset eivät tee siitä säännöllisesti ilmoitusta toimivaltaisille viranomaisille etupäässä sosiaalisten paineiden vuoksi, eikä rikkomisia tämän vuoksi tutkita eikä niistä rangaista. Määrättyjen seuraamusten lukumäärä on itse asiassa mitätön.
9. Komissio katsoo näin ollen, että se on näyttänyt selvästi toteen, että Italiassa voimassaoleva valvonta- ja seuraamusjärjestelmä sen varmistamiseksi, että ajoverkkoja koskevia yhteisön oikeuden säännöksiä noudatetaan, on täysin riittämättömän jäsenvaltioille asetuksen N:o 2241/87 1 artiklan 1 kohdassa ja asetuksen N:o 2847/93 2 artiklan 1 kohdassa ja 31 artiklan 1 ja 2 kohdassa asetettujen velvoitteiden täyttämiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 207, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 261, s. 1

⁽³⁾ Tietyistä kalavarojen teknisistä säilyttämistoimenpiteistä 7.10.19896 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3094/86 (EYVL L 288, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale della Campania (Italia) on esittänyt 16.6.2008 — Futura Immobiliare srl Hotel Futura ym. v. Comune di Casoria

(Asia C-254/08)

(2008/C 209/46)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale della Campania

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Futura Immobiliare srl Hotel Futura ym.

Valituksen vastapuoli: Comune di Casoria

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko kansalliset säännökset, jotka on ilmaistu lain N:o 507/1993 58 §:ssä ja sitä seuraavissa pykälissä, ja siirtymäsäännökset, joiden voimassaoloaikaa on jatkettu tasavallan presidentin asetuksen N:o 488/1999 11 §:llä ja sen myöhemmillä muutoksilla ja lain N:o 296/2006 1 §:n 184 momentilla, ja joilla on jatkettu fiskaalisen järjestelmän käyttöä jätteidenkäsittelyn kustannusten kattamiseksi ja lykätty sellaisen maksujärjestelmän käyttöönottoa, jossa palvelun kustannuksista vastaavat ne, jotka tuottavat ja poistavat käytöstä jätteet, sopusoinnussa yhteisön direktiivin 75/442/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 91/156/ETY⁽²⁾ 1 artiklalla, 15 artiklan ja ”saastuttaja maksaa” -periaatteen kanssa.

⁽¹⁾ EUVL L 194, s. 39.

⁽²⁾ EUVL L 78, s. 32.

Kanne 17.6.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-257/08)

(2008/C 209/47)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: N. Yerell ja L. Prete)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- Euroopan yhteisöjen komissio vaatii todettavaksi, että Italian tasavalta ei ole noudattanut tieliikenteen sosiaalilainsäädännöstä annettujen neuvoston asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanoa koskevista vähimmäisedellytyksistä ja neuvoston direktiivin 88/599/ETY kumoamisesta 15.3.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/22/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädetyssä määräajassa antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ole ainakaan ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle
- Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika direktiivin täytäntöönpanolle päättyi 1.4.2007.

⁽¹⁾ EUVL L 102, s. 35.

Kanne 17.6.2008 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-259/08)

(2008/C 209/48)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: M. Patakia ja D. Recchia)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

- On todettava, ettei Helleenien tasavalta ole noudattanut luonnonvaraisten lintujen suojelusta annetun direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 ja 2 kohdan, 4 artiklan 1 kohdan, 5 artiklan ja 8 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia kyseisiin säännöksiin perustuvien velvoitteiden täysimääräisen ja/tai asianmukaisen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä, ja
- Helleenien tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Komissio on tutkinut Helleenien tasavallan direktiivin 79/409/ETY täytäntöönpanemiseksi toteuttamien toimenpiteiden yhteensoveltuvuutta yhteisön oikeuden kanssa. Tässä valvonnassa on ilmennyt, että tietyt direktiivin säännöksiä ei ole pantu täytäntöön täysimääräisesti ja/tai että niitä ei ole pantu täytäntöön asianmukaisesti.
2. Komissio väittää erityisesti, ettei Helleenien tasavalta ole pannut täytäntöön direktiivin 79/409/ETY 3 artiklan 1 kohtaa, koska se ei ole toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä kaikkien 1 artiklassa tarkoitettujen lintulajien elinympäristöjen riittävän moninaisuuden ja laajuuden säilyttämiseksi, ylläpitämiseksi tai palauttamiseksi ennalleen.
3. Komissio väittää myös, ettei direktiivin 79/409/ETY 3 artiklan 2 kohtaa ole pantu täysimääräisesti ja asianmukaisesti täytäntöön, kun otetaan huomioon se, että täytäntöönpanotoimen perusteella ei ole mahdollista valvoa jonkin paikan erityiseksi erityissuojelualueeksi osoittamisen laillisuutta, siinä ei ole mitään säännöstä erityissuojelualueen ulkopuolella, mutta niihin välittömästi rajautuvilla alueilla sijaitsevien elinympäristöjen suojelemiseksi, ja lisäksi siinä ei ole yhtään säännöstä siitä, miten tuhoutuneet biotyypit saatetaan ennalleen ja miten uusia biotyyppisiä luodaan, vaikka kyse on direktiivin tärkeistä tavoitteista.